

Laidiens: 05.05.2011., Nr. 69

Ministru kabineta noteikumi Nr.312

Rīgā 2011.gada 19.aprīlī (prot. Nr.26 43.§)

Enerģijas lietotāju apgādes un kurināmā pārdošanas kārtība izsludinātās enerģētiskās krīzes laikā

Izdoti saskaņā ar Enerģētikas likuma 64.panta pirmo daļu un 73.pantu

I. Vispārīgie jautājumi

1. Noteikumi nosaka kārtību, kādā enerģijas lietotāji tiek apgādāti ar enerģiju izsludinātās valsts vai vietējās enerģētiskās krīzes laikā, un kārtību, kādā energoapgādes komersanti, kā arī komersanti, kuri nodrošina un sniedz drošības rezervju pakalpojumu, un komersanti, kuriem normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā ir izsniegtas licences uzņēmējdarbībai ar degvielu (turpmāk – degvielas komersanti), pēc valsts vai pašvaldības enerģētiskās krīzes centra pieprasījuma pārdod tiem piederošo kurināmo.

2. Lēmuma projektu par valsts enerģētiskās krīzes līmeni sagatavo Valsts enerģētiskās krīzes centrs, bet par vietējās enerģētiskās krīzes līmeni – attiecīgās pašvaldības enerģētiskās krīzes centrs. Attiecīgu lēmuma projektu sagatavo, ievērojot konkrētus energoapgādes apstākļus:

2.1. pirmā līmeņa enerģētiskā krīze – iespēja nodrošināt energoapgādi samazinās par 7–12 % no ikdienas (vidējā) enerģijas patēriņa;

2.2. otrā līmeņa enerģētiskā krīze – iespēja nodrošināt energoapgādi samazinās par 12–17 % no ikdienas (vidējā) enerģijas patēriņa;

2.3. trešā līmeņa enerģētiskā krīze – iespēja nodrošināt energoapgādi samazinās vairāk nekā par 17 % no ikdienas (vidējā) enerģijas patēriņa.

3. Lai noteiktu atbilstošo valsts vai vietējās enerģētiskās krīzes līmeni, Valsts enerģētiskās krīzes centrs un pašvaldību enerģētiskās krīzes centri ņem vērā prognozējamo enerģētiskās krīzes ilgumu, kā arī izvērtē enerģijas un kurināmā dažādošanas (aizstāšanas) iespējas.

II. Enerģijas lietotāju grupas

4. Enerģētiskās krīzes laikā nosaka trīs enerģijas lietotāju grupas:

4.1. pirmā grupa – slimnīcas, neatliekamā medicīniskā palīdzība, avārijas dienesti, telekomunikāciju mezgli, Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests, Nacionālie bruņotie spēki, Valsts policija, Valsts robežsardze, tiešās pārvaldes iestādes, ūdensapgādes un kanalizācijas stacijas, energoapgādes komersantu objekti, dzelzceļš, lidostas, autoostas (autobusu maršrutu (reisu) attālums vienā virzienā pārsniedz 50 km), ostas, brīvības atņemšanas iestādes, valsts drošības iestādes, valsts sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Latvijas Vides, ģeoloģijas un

meteoroloģijas centrs", valsts materiālo rezervju atbildīgie glabātāji (valsts materiālo rezervju resursu uzglabāšanas vietās) (turpmāk – pirmās grupas enerģijas lietotāji);

4.2. otrā grupa – skolas, pirmsskolas izglītības iestādes, ambulatorās ārstniecības iestādes, pārtikas un lauksaimniecības produktu ražotnes, vietējais sabiedriskais transports (šo noteikumu izpratnē – visu veidu sabiedriskais transports pilsētās un pašvaldību teritorijās, ja transporta maršruta (reisa) attālums vienā virzienā nepārsniedz 50 km), pārtikas piegādes transports, rūpniecības objekti, kuru tehnoloģiskā procesa pārtraukšana var izraisīt nelaimes gadījumus, iekārtu bojājumus vai saražotās produkcijas bojāeju lielos apmēros, pirmajā grupā neiekļauts valsts un pašvaldību iestādes, māsaimniecības (turpmāk – otrās grupas enerģijas lietotāji);

4.3. trešā grupa – enerģijas lietotāji, kuri nav iekļauti pirmajā un otrajā grupā (turpmāk – trešās grupas enerģijas lietotāji).

5. Sastādot šo noteikumu 9. un 14.punktā minētos sarakstus, ņem vērā tehniskās iespējas ierobežot konkrēta enerģijas lietotāja energoapgādi atkarībā no tīklu un sistēmu konfigurācijas un konkrētā objekta teritoriālā izvietojuma.

III. Enerģijas patēriņa ierobežojumi

6. Ja izsludināta pirmā līmeņa enerģētiskā krīze:

6.1. pirmās grupas enerģijas lietotājiem enerģijas patēriņš netiek ierobežots;

6.2. otrās un trešās grupas enerģijas lietotājiem tiek noteikts enerģijas patēriņa ierobežojums, kas nepārsniedz 20 % no ikdienas (vidējā) enerģijas patēriņa.

7. Ja izsludināta otrā līmeņa enerģētiskā krīze:

7.1. pirmās grupas enerģijas lietotājiem tiek noteikts enerģijas patēriņa ierobežojums, kas nepārsniedz 20 % no ikdienas (vidējā) enerģijas patēriņa;

7.2. otrās grupas enerģijas lietotājiem tiek noteikts enerģijas patēriņa ierobežojums, kas nepārsniedz 40 % no ikdienas (vidējā) enerģijas patēriņa;

7.3. trešās grupas enerģijas lietotājiem tiek noteikts enerģijas patēriņa ierobežojums līdz 100 % apmēram no ikdienas (vidējā) enerģijas patēriņa.

8. Ja izsludināta trešā līmeņa enerģētiskā krīze:

8.1. pirmās grupas enerģijas lietotājiem tiek noteikts enerģijas patēriņa ierobežojums, kas nepārsniedz 40 % no ikdienas (vidējā) enerģijas patēriņa, taču enerģijas apgādi nedrīkst pārtraukt, tādējādi nodrošinot šīs grupas enerģijas lietotāju pamatfunkciju izpildi;

8.2. otrās grupas enerģijas lietotājiem tiek noteikts enerģijas patēriņa ierobežojums, kas nepārsniedz 80 % no ikdienas (vidējā) enerģijas patēriņa;

8.3. trešās grupas enerģijas lietotājiem tiek noteikts enerģijas patēriņa ierobežojums līdz 100 % apmēram no ikdienas (vidējā) enerģijas patēriņa.

IV. Gāzes un elektroenerģijas apgāde

9. Licencētie gāzes un elektroenerģijas sadales sistēmas operatori, ņemot vērā šo noteikumu 4.1. un

4.2.apakšpunktā minēto enerģijas lietotāju dalījumu un saskaņojot ar pašvaldībām, sastāda pirmās un otrās grupas enerģijas lietotāju sarakstus enerģijas apgādes ierobežošanai (turpmāk – enerģijas lietotāju saraksti) un izstrādā

elektroenerģijas un gāzes apgādes ierobežošanas un pārtraukšanas kārtību gadījumam, ja tiek izsludināta enerģētiskā krīze. Minētos dokumentus iesniedz Ekonomikas ministrijā. Ekonomikas ministrija tos sagatavo apstiprināšanai Ministru kabinetā.

10. Licencētie gāzes un elektroenerģijas sadales sistēmas operatori enerģijas lietotāju sarakstā atsevišķā grupā norāda tos enerģijas lietotājus, kuru īpašumā ir elektroenerģijas ražošanas rezerves avoti ar jaudu virs 200 kW.

11. Licencētie gāzes un elektroenerģijas sadales sistēmu operatori katru gadu līdz 1.septembrim pārskata enerģijas lietotāju sarakstu un, ja nepieciešams, sagatavo un iesniedz Ekonomikas ministrijā priekšlikumus par precizējumiem enerģijas lietotāju sarakstā, kā arī elektroenerģijas un gāzes apgādes ierobežošanas un pārtraukšanas kārtībā.

12. Tehniskos pasākumus elektroenerģijas un gāzes apgādes ierobežošanai vai pārtraukšanai veic licencēts gāzes un elektroenerģijas sadales sistēmas operators tā licences darbības zonā.

V. Siltumapgāde

13. Siltumenerģijas apgādē var izsludināt tikai vietējo enerģētisko krīzi.

14. Energoapgādes komersanti, kas veic siltumapgādi (turpmāk – energoapgādes komersanti), ņemot vērā šo noteikumu 4.1. un 4.2.apakšpunktā minēto dalījumu un saskaņojot ar pašvaldību, sastāda pirmās un otrās grupas siltumenerģijas lietotāju sarakstus siltumenerģijas apgādes ierobežošanai un izstrādā siltumenerģijas apgādes ierobežošanas un pārtraukšanas kārtību gadījumam, ja tiek izsludināta enerģētiskā krīze. Minētos dokumentus iesniedz apstiprināšanai pašvaldībā, kuras administratīvajā teritorijā tie nodrošina siltumapgādi.

15. Energoapgādes komersanti siltumenerģijas lietotāju sarakstā atsevišķā grupā norāda tos enerģijas lietotājus, kuru īpašumā ir siltumenerģijas ražošanas rezerves avoti ar jaudu virs 300 kW.

16. Energoapgādes komersanti katru gadu līdz 1.septembrim pārskata un, ja nepieciešams, precizē siltumenerģijas lietotāju sarakstus un siltumapgādes ierobežošanas un pārtraukšanas kārtību, kā arī iesniedz precizētos dokumentus apstiprināšanai pašvaldībā, kuras administratīvajā teritorijā tie nodrošina siltumapgādi.

17. Pašvaldība izskata un katru gadu līdz 1.oktobrim apstiprina siltumenerģijas lietotāju sarakstus un siltumenerģijas apgādes ierobežošanas un pārtraukšanas kārtību gadījumam, ja tiek izsludināta vietējā enerģētiskā krīze.

18. Šo noteikumu 17.punktā minētie pašvaldības apstiprinātie dokumenti pēc vietējās enerģētiskās krīzes izsludināšanas ir saistoši attiecīgās pašvaldības enerģētiskās krīzes centram.

19. Ja izsludināta vietējā enerģētiskā krīze, tehniskos pasākumus centralizētās siltumapgādes ierobežošanai vai pārtraukšanai attiecīgajā teritorijā veic energoapgādes komersants, kas veic siltumapgādi.

VI. Energoapgādes komersantu kurināmā drošības rezervju un naftas produktu drošības rezervju izmantošanas kārtība

20. Vietējās enerģētiskās krīzes laikā lēmuma projektu par energoapgādes komersantu kurināmā drošības rezervju izmantošanu sagatavo attiecīgās pašvaldības enerģētiskās krīzes centrs.

21. Ņemot vērā enerģētiskās krīzes līmeni, energoapgādes komersants informē pašvaldību vai ekonomikas ministru par nepieciešamību izmantot kurināmā drošības rezerves un naftas produktu drošības rezerves un pamato izmantošanas nepieciešamību.